

2. Книга вчителя дисциплін художньо-естетичного циклу: Довідково-методичне видання / Упоряд. М.С. Демчишин, О.В. Гайдамака. – Харків: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2006.

3. Киреенко В.И. Психология способностей к изобразительной деятельности. – М., изд. АПН РСФСР, 1959. – 304 с.

4. Руденко Т.А. Развитие творческих способностей детей средствами образотворческого искусства [Электронный ресурс]: Дис. канд. пед. наук: 13.00.07 /Полтавський державний педагогічний університет ім. В.Г.Короленка. – Полтава. – 2005.

Пилявець Ольга

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

У статті розкрито зміст естетичного виховання дітей дошкільного віку. Розглянуто різні форми роботи, що використовуються в процесі естетичного виховання, умови й способи вироблення в дітей естетичних смаків, а також поняття культури дитини, на якій базується її духовно-моральне життя.

Ключові слова: виховання, естетична культура.

Естетичне виховання – це цілеспрямований, систематичний процес впливу на особистість дитини з метою розвитку в неї здатності бачити красу навколишнього світу, мистецтва і створювати її. Починається воно з перших років життя дітей.

Естетичне виховання - поняття дуже широке. У нього входить виховання естетичного ставлення до природи, праці, суспільного життя, побуту, мистецтву. Однак пізнання мистецтва настільки багатогранне і своєрідне, що воно виділяється із загальної системи естетичного виховання як особлива його частина. Адже знайомство з красою в житті і мистецтві не лише виховує розум і почуття дитини, але і сприяє розвитку уяви і фантазії.

У сучасних умовах в дитячому саду висуваються такі завдання естетичного виховання:

- Систематично розвивати сприйняття прекрасного, естетичні почуття, уявлення дітей.

В наш час усі види мистецтва, природа і побут сприяють цьому, викликають безпосередню емоційну чуйність та багато різних емоцій: радість, хвилювання, захоплення, захопленість.

- Залучати дітей до діяльності у галузі мистецтва, виховуючи в них потребу і звичку посилено вносити елементи прекрасного в побут, природу, суспільні відносини.

Вихователь повинен донести до дітей, що вони можуть не лише споглядати красу, а у самотійно творити щось красиве. Навесні можна висадити квіти та дерева. Намалювати листівку до дня матері чи зробити саморобку. Це розвиватиме естетичний смак дошкільника і навчатиме їх самотійно створювати щось красиве.

- Формувати основи естетичного смаку дітей та здатність самотійно оцінювати твори мистецтва і явища життя.

Під час розглядання картини, перегляду мультфільмів чи прослуховування музичного твору, запропонувати дітям оцінити витвір мистецтва. Щоб діти пояснили що їм подобається в даному творі, а що ні. Якщо вони навчаться оцінювати мистецтво, то з легкістю зможуть дати оцінку життєвій ситуації.

- Розвивати художньо-творчі здібності дітей.

Дитяча діяльність, пов'язана з мистецтвом, завжди повинна бути невимушеною, насиченою радісним устремлінням, творчою уявою, ініціативою. Чим більш естетично розвинений дитина, тим міцніше його художні вміння і навички, тим повніше розвивається його творча діяльність.

- Провідне місце у здійсненні естетичного виховання належить дитячому саду. Але велика і роль сім'ї.

Тільки при єдності впливів дитячого саду і сім'ї можливе повноцінне здійснення завдань естетичного виховання. Не кожен з дітей стане музикантом або художником, але в кожній дитини можна і потрібно виховувати любов і інтерес до мистецтва, розвивати естетичний смак, музичний слух, елементарні навички малювання. Вихователь допомагає сім'ї створити необхідні умови для правильного естетичного виховання дітей. Він розповідає про важливість естетики побуту, радить, що читати дітям, які платівки для слухання музики придбати, домагається, щоб у дитини в сім'ї було все необхідне для прояву дитячої творчості: альбом, олівці, фарби, іграшки, книги.

Отже, етичним вихованням дошкільників повинен не лише вихователь, а й родина. Працівники закладу дошкільної освіти під час естетичного виховання дошкільників, повинні співпрацювати з родиною, цікавитись захопленнями дітей, їхніми естетичними вподобаннями. Те ж саме повинні робити батьки, адже вони не завжди здатні помітити творчі задатки своїх дітей.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Н. А. Ветлугіна «Естетичне виховання в дитячому садку»
2. В. І. Ядешко «Дошкільна педагогіка»

3. М. В. Грибанова «Формування естетичного і художнього сприйняття дітей старшого дошкільного віку»

4. А. А. Адаскіна «Особливості прояву естетичного ставлення при сприйнятті дійсності».

Кирилюк Вікторія

ЕТИКА ПОВЕДІНКИ ВИХОВАТЕЛЯ-ПЕДАГОГА

У статті проаналізовано особливості професійної етики вихователя дошкільного освітнього закладу.

Ключові слова: етика, поведінка, мораль, вихователь.

Вихователь у групі – найголовніша людина для маленької дитини. Вона повністю довіряє вихователю, наділяє його авторитетом і всілякими перевагами: розумом, красою, добротою. І це не дивно, оскільки все життя малюка в дошкільному закладі залежить від головного дорослого. Саме він вирішує, коли можна гратися, коли піти на прогулянку, помалювати, побігати, а коли можна з усіма дітьми спокійно посидіти і послухати казку, розповідь, оповідання. Він влаштовує цікаві ігри, конкурси, вистави, читає книжки. Саме він є суддею у розв'язанні дитячих конфліктів, вводить правила; він усе знає і може допомогти, підтримати, похвалити, а може не помітити, насварити чи відштовхнути.

Усім дітям з перших днів перебування в дошкільному закладі потрібна радісна атмосфера. Творцем і водночас берегинею такої комфортної атмосфери в групі і в усьому дошкільному закладі має стати вихователь.

Вихователь - це не лише професія, а й соціальний статус, якому потрібно відповідати. А для цього педагог повинен володіти педагогічною культурою. Всі вимоги до культури педагога записані в педагогічній етиці. Етика - (від грец. Ethos - звичай, вдача, характер) - наука про моральність. Найважливіша вимога педагогічної етики - любов до дітей. Однак любити дітей - це не просто виявляти почуття, а й уміння педагога прийняти вихованця таким, який він є, співпереживати йому і допомагати в розвитку.

Педагогічна етика - це повне врівноваження моральних почуттів свідомості і поведінки педагога. Всі ці якості повинні бути присутніми в його культурі спілкування з дітьми, з будь-якими іншими людьми, в педагогічному такті педагога.

Педагогічним тактом (від лат. Tactus - дотик) називається почуття міри у виборі засобів педагогічного впливу. Тактовність взагалі передбачає те, що педагог буде завжди добреньким або безпристрасним, не реагуючим на негативну поведінку і вчинки дітей.